

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Sanctae Mechthildis virginis ordinis Sancti Benedicti Liber specialis gratiae

**Mechthild <von Hackeborn>
Mechthild <von Magdeburg>**

Pictavii, 1877

Caput LI. Qualiter se homo ante confessionem discutiat.

[urn:nbn:de:bsz:31-60070](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-60070)

doris, dulcissimus et lenissimus : per quam designata est lucidissima et naturalis Dei puritas, quam omnibus communicare desiderat. Hæc arbor aperiebat se, et Dominus intrans in eam, animam sibi tali unione copulavit, ut ibi videretur impletum quod Psalmus dixit : *Ego dixi : dii estis.* (PSALM. LXXXI. 6.) Sub arbore erant rosæ, violæ, flores crocei, et herba quæ dicitur benedicta ; et in his floribus delectabatur Dominus, scilicet in charitate, in humilitate, in depressione et in gratiarum actione, et quod in omnibus sibi accidentibus homo sæpe dicat : Sit nomen Domini benedictum, et Deo gratias agat, et in omni tempore Dominum benedicat.

Arbor
puritatis.

CAPUT LI.

QUALITER SE HOMO ANTE CONFSSIONEM DISCUTIAT.

ANTE confessionem denudare se homo debet per proprii status discussionem, sicut Christus se denudavit ante flagellationem et crucem. Et quia Christus exspoliavit se ad verbera, jure denudat se homo ad verba ¹. Item ante confessionem oportet hominem contemplari animæ suæ faciem in speculo virtutum Christi. In speculo itaque humilitatis Christi, consideret homo diligenter humilitatem suam, si in aliquo violaverit faciem suam superbia seu elevatione. In speculo vero patientiæ Christi, probet homo patientiam suam, si maculam ullam in se impatientiæ deprehendat. In

In speculo
Christi
homo se
inspiciat.

1. Ex vocibus *verba* et *verbera* quoad sonum hic inter se collatis iterum colligitur ista primitus fuisse dicta atque scripta latine.

speculo etiam obedientiæ Christi, attendat vultum suum, ne culpam inobediendiæ in eo inveniatur. In speculo vero Christi amoris, probet quam amarus sit ad majores, scilicet ad prælatos, quam pacificus ad æquales, quam mansuetus ad minores. Et si quid in his vel similibus, in facie animæ suæ reprehensione dignum invenerit, studeat suaviter abstergere leni panno humanitatis Christi, recolendo dulciter quod Christus est frater noster, qui ita pius est, ut cum homo peccatum suum agnoscit, ipse misericorditer ignoscat. Caveat ergo homo ne acriter nimis maculas suas diluat, scilicet sine consideratione bonitatis divinæ; quia eas durius tergendis, plus laceraret quam sanaret.

Maculas
suas durius
tergens plus
lacerat
quam sanat.

CAPUT LII.

DE CASTITATE GLORIOSÆ MARIÆ VIRGINIS, ET QUALITER VESTIS
INNOCENTIÆ DEBEAT CUSTODIRI.

DUM audiret in prædicatione multum commendari beatæ Virginis castitatem, orare cœpit ipsam virgineam Matrem, ut sibi castitatem veram mentis et corporis obtineret. Tunc videbatur sibi quod beata Virgo staret coram Domino, trahens de Corde Domini candidam vestem, et sibi daret: quam cum induere vellet, videbatur sibi caterva dæmonum a dextris et sinistris sibi stare, impediens ne illam vestem indueret. Ipsa autem inclamans beatam Virginem orabat ut se juvaret. Quæ statim opposuit se dæmonibus obumbrans ei, et amplius non comparuerunt.

Illa vero induta veste orabat gloriosam Virginem, ut se doceret qualiter hanc vestem impollutam servaret. Cui illa: « Cave ne quid effluat de oculis, de naribus, aut de ore cadat